

Kolonizační úsilí v Americe směřovalo především do Jižní a Střední Ameriky. Byly tam totiž vyspělé civilizace, kterým bylo co ukrást. Kolonizační mocností bylo především Španělsko, kterému patřila celá Jižní Amerika kromě Brazílie (patřila Portugalcům). V Kanadě byli Francouzi.

Velká Británie vstupuje do hry až v 17. století. Britům se v Americe podařilo založit celkem třináct kolonií. Angličané v Americe rozvíjeli především zemědělství, potřebovali hodně půdy. Proto se často dostávali do konfliktů s domorodci, Francouzi si na svém území postavili vždy jen pár pevností a měli klid.

V severních koloniích převládaly malé farmy, ve kterých hospodařila jen jedna rodina. Z tohoto důvodu se tam nerozvinulo otrokářství, otroci zkrátka nebyli potřeba. Na jihu bylo příhodnější klima, proto tam vznikaly obrovské plantáže (pěstoval se tu např. tabák, cukrová třtina), na kterých byli otroci hlavní pracovní silou.

V Americe se hodně uchytilo osvícenství, které tam rozšířili mladí lidé vracející se ze studií v Evropě. Američané začínali pod vlivem této filozofie svou koloniální velmoc nenávidět.

Všechn obchod, který Amerika uskutečňovala, musel jít přes Anglii. Ta odebírala veškeré zboží za nízké ceny a dále je draze prodávala. Veškeré zisky šly tedy do Anglie. Dalším důvodem neshod bylo početné britské vojsko, které musely americké osady živit. Kolonie platily velké daně a neměly žádné zastoupení v britském parlamentu. V Americe navíc platila povinnost odvádět některé další poplatky – tzv. kolkovní daň. Ta byla později zrušena, namísto ní byl ale zaveden monopol Anglie na dovoz čaje, jehož cena byla okamžitě zvýšena. To už bylo na osadníky moc.

Na protest vtrhli roku 1773 do bostonského přístavu, převlečení za indiány, a vyházeli tam tuny dovezeného čaje z lodí do moře. Panovník přístav uzavřel. To osadníky rozčílilo ještě víc.

Takzvané bostonské pití čaje

Do jejich čela se postavil bohatý plantážník George Washington. Šlo do tuhého.

Roku 1774 byl svolán kongres do Philadelphie, na kterém kolonie projeví svůj zájem osamostatnit se. Osadníci postavili svou vlastní dobrovolnickou armádu. Byli však špatně vyzbrojeni a Angličanům nemohli konkurovat. V nastalém konfliktu ztráceli jedno město za druhým.

4. července 1776 byla vyhlášena nezávislost, kterou potvrdil kongres zástupců všech třinácti kolonií. Situace na bojištích ale stále nahrávala Angličanům.

Do konfliktu se začaly míchat i další evropské státy. Hlavně Francii šlo o oslabení Anglie. Proto poslala Američanům posily. Angličané kapitulovali v roce 1781, nezávislost ale uznali až o dva roky později. Prvním prezidentem USA se roku 1789 stal Washington.

Rozdělení světových kolonií bylo příčinou řady konfliktů a nepřátelství mezi velmocemi, které nakonec vyvrcholilo v rozpoutání první světové války, o které se budeme učit v příštím díle učebnice.

Vojensky silné Německo mělo kolonií málo a tak chtělo získat další, na úkor Francie a Anglie, které se ale svých kolonií nechtěly dobrovolně vzdát. Proto se evropské velmoci připravovaly na boj. Atentát na rakouského následníka trůnu Františka Ferdinanda se pak stal záminkou k rozpoutání první světové války. Skutečným důvodem války však bylo nepřátelství mezi nejsilnějšími státy (velmocemi) v Evropě.

SLOVNÍČEK

kolonizátor – člověk, jenž pro sebe zabírá cizí území

OTÁZKY

1. Co to byly kolonie?
2. Které státy vlastnily nejvíce kolonií?
3. Jaký význam měly kolonie pro jejich vlastníky?